

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

De animi constantia. cap. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

si nondum penitus obsurduerunt, & cognoscant, ad se quidem omnia illa pertinere, quæ salutarem doctrinam nolentibus admittere, minatus est Christus dominus. ad illos enim quos iustitiæ suæ doctores constituit, & ad prædicandum gentibus destinavit, dixit, Quicumque non receperint vos, neque audierint sermones vestros, exeuntes foras de domo vel ciuitate, excutite puluerem de pedibus vestris. Amen dico vobis, tolerabilius erit terræ Sodomorum & Gomorraeorum in die iudicii, quam illi ciuitati. Sodoma enim & Gomorra ante euangelium subuersæ sunt, at isti vltro oblatum respuunt ac repellunt, dum præceptis eius contraria operantur. Omni-ram mentis peruersæ cæcitatem. Non vident quam labile bonum sit mundanæ luxuriæ voluptas cui adhærent, quam firmum & stabile cæleste regnum quod contemnunt, quam graue perpetuumque malum infernalis cruciatus, quem mox subire coguntur. Sed iam istos in damnationis interitum tam perinaciter currentes relinquamus, cum etiam ab ipso omnium domino relictum esse videantur: & illis pro tempore consulamus, qui ad capeffendas accedunt virtutes, vt in eo bono quod semel sibi proposuerint, constanter perseuerent. Sicut enim in vitis obdurare perniciosissimum est, ita in bene viuendi cura minus esse constantem, turpe indecorumque habetur.

Mat. 10

De animi constantia Ca. XII.

Firmum ac stabilem esse oportet dei seruum, nec iniuria lacesitum irasci, nec laudatum insolenter efferr. Vtrunque præstitit mulier illa Chananæa. Cum enim canibus compararetur, quibus non erat concedendus panis filiorum, non est indignata, sed magis semet submitit, dicens, quod etiam catelli micas panis comedant, quæ de mensa cadunt dominorum. Rursum cum responsum domini accepisset, Magna est fides tua, fiat tibi sicut vis, nequaquam tantæ commendationis gloria sese extulit, sed potius eandem humilitatem, quæ

Mat. 15

contempta non deseruerat, egregie deinde probata cōseruauit, fidei suæ magnitudinem magis ad diuinę largitatis gratiam referens, quam ad arbitrii sui libertatem. Quod si quicquam ex eo sibi iactanter arrogasset, filiam pro qua supplicauerat, sanam non recepisset. Et nos igitur si ab ijs, quæ nequiter commisimus, purgari cupimus, modis omnibus caueamus, ne in eodē relabamur luto, alioqui per inconstantia vitium, nec satis creduli esse argueremur, nec ipsa quæ intra nos est, sanari filia poterit. Est autem constantis animi repugnare cupiditatibus, a bono instituto nunquam deflecti, & cum semel ad colendam æqui honestiq; virtutem conuersus fueris, nusquam ab ea discedere velle, profecto qui sic sibi confiterit, intrepidus vitæ finem expectabit, spe certissima firmatus de morte se transiturum ad immortalitatem, & illam beatitudinem, quam nec fando exprimere, nec cogitando possumus complecti.

Luca. 6

Nos ergo tantæ mercedis cupiditate flagrantes, cum sanctius viuendi domum ædificare cœperimus, fundamentum eius supra petram stabiliamus: & ipsam virtutum structuram nec malignoꝝ spirituum venti concutere poterunt, nec p̄sentium aduersitatum flumina obruere, immobilis inuictaq; persistabit, donec ad culmen vsq; perducatur summæ perpetuæq; integritatis. Frustra autem Christum in cordis nostri monumento cōdimus, si constantia lapidem ad ostium monumenti non admouemus, vt eo aditum inimicis Christi quantum in nobis est, phibeamus. Qui sunt isti inimici procul longeq; abigendi, nisi vitia ipsa quæ salutaribꝝ vitæ monitis reluctantur atq; obsistunt, & quicquid probe laudabiliterq; ædificatum fuerit, destruere festinant? Ab his quidem quicunq; se illæsum incontaminatumq; custodierit, hic vere Christi discipulus erit, cui idem dominus iure ac merito dicere poterit:

Matth. 16.

Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo ecclesiam meam. Ille enim vere petra est supra petram, qui dum Christi vestigijs innititur, in his in finem vsq; fixus perseueret, & in domino cōfidens, sicut mons Sion

non mouetur in æternum. Vt autē ista constantiæ virtus quanta sit magis pateat, instabilitatis quoque vitium quod execrandum habeatur, consideremus.

De animi inconstantia Ca. XIII

Quemadmodum firmum & constantem animum supra petreæ soliditatem ædificare diximus, & id quod ab eo fabricatum fuerit, contra dæmonum præualere certamina, quam aduersus malorum, quæ mortalibus contingunt, acerbiter: ita e contrario debilem, & in proposito minus persistentem, domui illi comparandum esse arbitramur, quam molis arenæ impositam & ventorum concutit flatus, & impetus subruit fluuiorum, atque ad solum usque concidere compellit. Is enim qui inconstans fuerit, facile quidem & fraudibus diaboli cedit, & violentiæ persecutionum, & fastui ambitionis & cumulandarum opum cupidini. Seruabit fortasse fidem quamdiu nemo aduersabit. sed si quæ fœdæ voluptatis appetitione cor titillare serpentis antiqui calliditas cœperit, si tyrānus minari necem, si collati magistratus dignitas efferre, si animum habendi auiditas inquietare, adulterio inqñabitur, ut Herodes: metu ad negandum subuertetur, ut Petrus. Optimum quemque contemnet, ut pontifices & scribæ Christum, dum lucra sectatur ut Iudas, nec furtis abstinebit, nec sacrilegio. Quam autem turpissimum sit, cum bene cœperis male desinere, & nunc hoc, nunc aliud velle, aliæ quoque in euangelio similitudines indicio sunt. Inconstantis quippe hominis volubilitas comparatur arundini vento agitata, dum Iohannes baptista talis non esse asseritur. Adde quod arundo ipsa & fragile lignum sit & infructuosum, vacuumque intus, ac nodis quidem plurimis intersectum. Ita vir sibi minus constans, tentationibus succumbit, bonarum actionum sterilis est, vanitatibus affluit, & multorum vinculis in nodatur peccatorum. Eundem lunatico illi conferre possumus, quem nunc in ignem, nunc in aquam ca-

Luca. 6

Matt. 11